

Съсѣднѣлъ е добръ юнакъ,

Поби копіе врьза коня,

Па си легнѣ та си заспа.

Заминува ясно слънце,

Заминува прьво пладнѣ,

Та си става икындія,

А юнакъ си тяжко заспалъ,

Конь му цвѣли съ крака біе:

“ Стани стани добръ юнакъ,

” Отиде ти добра коня.”

юнакъ става пайванъ собира,

Пайванъ собира слъзы рони.

Добръ конь му отговаря:

“ Мълчи, мълчи, добръ юнакъ,

” Нъ си брѣкни у пазухъ,

” Та извади тѣкѣж крѣпѣж,

” Та приврѣжи чрѣны очи,

” Чрѣны очи клято срьдце,

” Да гы гора не обрули. ”

Добро слънце на захода

Добръ юнакъ слънцу въ порты,

Посрѣщнѣ го слънцу сестра,

Слънцу сестра хубавица,

Прихванѣ му добра коня,

Та го води изъ дворове. —

— На здравіе-ти домакыне,

Отъ Бога ти много здравіе.

Колко здравіе по планинѣ,